

Rozdział III.

Od przesyłek pocztowych, podlegających opłacie celnej, pobiera się opłatę manipulacyjną w wysokości 5⁰/₀ od sumy cła, najmniej jednak—0,50 franka złotego od każdej paczki.

Przesyłki pocztowe wolne od cła są wolne również od opłaty manipulacyjnej.

Rozdział IV.

Przesyłki zadeklarowane w sposób niepełny lub niezadeklarowane we właściwym terminie, podlegają niezależnie od innych opłat manipulacyjnych dodatkowej opłacie manipulacyjnej w wysokości 10⁰/₀ od przypadającego cła.

Rozdział V.

Niezależnie od cła i opłat manipulacyjnych pobiera się od towarów przyjętych na skład urzędowy opłatę składową.

Urzędy celne posiadające własne składy urzędowe, pobierać będą opłaty składowe według osobnych przepisów.

Za pierwsze trzy dni nie pobiera się opłaty.

Rozdział VI.

Ministerstwo Skarbu ustali w jakich wypadkach i w jakiej wysokości uiszczać należy opłatę za wykonanie czynności poza godzinami urzędowymi lub poza obrębem miejsca urzędowego oraz za konwojowanie lub strzeżenie towarów.”

§ 2. Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 7 października 1923 r. w przedmiocie nadania nowego brzmienia artykułowi 15 rozporządzenia o taryfie celnej (Dz. U. R. P. № 110 poz. 873) oraz rozporządzenia z dnia 30 listopada 1923 r. w przedmiocie podniesienia norm opłat manipulacyjnych (Dz. U. R. P. № 122 poz. 994) uchyla się.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie dnia 1 stycznia 1924 r.

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Szydłowski*

1128.

Rozporządzenie Ministra Skarbu i Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 24 grudnia 1923 r.

w sprawie uregulowania podatku od węgla na obszarze Rzeczypospolitej.

Na zasadzie art. 1 § 6a niemieckiej ustawy z 20 kwietnia 1922 r. tudzież § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z 26 kwietnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 48 poz. 331) zarządza się co następuje:

§ 1. Przewidziany w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu i Ministra Przemysłu i Handlu z 26 kwietnia

1923 r. (Dz. U. R. P. № 50 poz. 354) i w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu i Ministra Przemysłu i Handlu z 9 maja 1923 r. (Dz. U. R. P. № 48 poz. 332) podatek od węgla znika się w następujący sposób:

I. dla węgla kamiennego z kopalń Zagłębia Górnośląskiego na 25⁰/₀ wartości względnie ceny węgla,

II. dla węgla kamiennego z kopalń Zagłębia Dąbrowskiego prócz węgla z kopalni pracujących wyłącznie w pokładach nad i podredenowskich na 21⁰/₀ wartości względnie ceny węgla,

III. dla węgla kamiennego z wszelkich innych kopalń Zagłębia Dąbrowskiego, tudzież z kopalni „Piłsudski i Kościuszko” Zagłębia Krakowskiego na 14⁰/₀ wartości względnie ceny węgla,

IV. dla węgla kamiennego z wszelkich innych kopalń Zagłębia Krakowskiego oraz z Kopalni Silesia na Śląsku Cieszyńskim na 10⁰/₀ wartości względnie ceny węgla,

V. węgiel brunatny zwalnia się od podatku aż do odwołania.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1923 r.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

1129.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych

z dnia 17 grudnia 1923 r.

o zniesieniu generalnej dyrekcji regulacji rzek żeglownych, dyrekcji okręgów regulacji rzek żeglownych w Krakowie i Toruniu, biura projektów kanałów żeglugi w Krakowie oraz państwowych zarządów rzek w Szczucinie, Jarosławiu i Włocławku.

Na zasadzie art. 3 ustawy z dnia 29 kwietnia 1919 r. o organizacji i zakresie działania Ministerstwa Robót Publicznych (Dz. P. P. P. № 39 poz. 283) zarządza się co następuje:

§ 1. Znosi się istniejącą przy Ministerstwie Robót Publicznych generalną dyrekcję regulacji rzek żeglownych w Warszawie, dyrekcje okręgów regulacji rzek żeglownych w Krakowie i Toruniu, biuro projektów kanałów żeglugi w Krakowie, oraz państwowe zarządy rzek w Szczucinie, Jarosławiu i Włocławku, a ich agendy sprawować będzie departament wodny Ministerstwa Robót Publicznych względnie wyszczególnione niżej urzędy.

§ 2. Istniejąca dyrekcja okręgu regulacji rzek żeglownych w Warszawie otrzymuje nazwę dyrekcji dróg wodnych w Warszawie i obejmie pod względem terytorjalnym:

a) Wisłę poniżej ujścia Przemszy do granicy Państwa i jej dopływy:

1) Przemszę poniżej połączenia się Białej i Czarnej Przemszy,

- 2) Dunajec poniżej ujścia Łososiny,
- 3) Nidę poniżej połączenia się Białej i Czarnej Nidy,
- 4) San poniżej ujścia Wisłoku,
- 5) Wieprz poniżej ujścia Bystrzycy,
- 6) Pilicę poniżej ujścia Wolborki,
- 7) Bug poniżej ujścia Raty.

§ 3. Dyrekcja dróg wodnych w Wilnie obejmie:

a) Niemen w granicach Państwa z żeglownymi i spławnymi odcinkami dopływów,
b) Prypeć od ujścia Turyji do granicy polsko-rosyjskiej z dopływami:

- 1) Stochodem od Majdanu,
- 2) Styrem od Beresteczka z Ikwą,
- 3) Horyniem od granicy polsko-rosyjskiej,
- 4) Słuczą wołyńską od granicy polsko-rosyjskiej,
- 5) Jasioldą od Truchnowicz;

c) Narew poniżej ujścia Narewki z dopływami:

- 1) Supraślą poniżej Sokółdy,
- 2) Biebrzą od wsi Ponarlice,
- 3) Pisą od granicy polsko-niemieckiej,
- 4) Omulewem od granicy polsko-niemieckiej,
- 5) Orzycem od wsi Drażewo;

d) Kanał Królewski ze skanalizowanymi odcinkami Piny i Muchawca,

e) Kanał Ogińskiego i skanalizowane przestrzenie Szczary i Jasioldy,

f) Kanał Augustowski oraz

g) Graniczną przestrzeń Dźwiny z dopływami:

- 1) Dżisną poniżej ujścia Łuczanki,
- 2) Dzyją od Surmaczowa w dół.

Nieobjęte art. 2 i 3 niniejszego rozporządzenia przestrzenie rzek podlegać będą działalności właściwych władz administracyjnych.

§ 4. Do obowiązków dyrekcji dróg wodnych należy:

A. W dziale budowlanym:

1) opracowywanie generalnych i szczegółowych projektów regulacji rzek i kanałów żeglugi, tudzież projektów, portów zimowisk i t. p. urządzeń potrzebnych dla żeglugi,

2) zatwierdzanie szczegółowych kosztorysów nowych budowli w ramach zatwierdzonych przez Ministerstwo Robót Publicznych, kosztorysów generalnych i programu robót w granicach budżetu i do wysokości kwoty periodycznie przez Ministerstwo Robót Publicznych ustalanej,

3) zatwierdzanie w granicach budżetu projektów i kosztorysów na wszelkie roboty zachowawcze,

4) rozpisywanie i przeprowadzanie przetargów, oraz zawieranie umów na dostawę materiałów budowlanych lub na wykonanie budowy w granicach jednorocznego budżetu i zatwierzonego programu robót,

5) utrzymanie należytej głębokości w nurcie celem niesienia doraźnej pomocy żegludze,

6) dokonywanie stałej kontroli budowlanej i przeprowadzanie kolaudacji wykonanych robót,

7) sprawdzania merytoryczne wszelkich rachunków budowy i kosztów komisyjnych ect.

B) w dziale administracji wodnej:

1) Zarząd i ewidencja wszelkiej własności państwowej związanej z gospodarką wodną tak nieru-

chomej jak ruchomej w granicach szczegółowych przepisów,

2) inspekcja żeglugi i spławu oraz rejestracja statków,

3) sygnalizacja stanów wody, pochodu lodów i t. p.,

4) sprawy hydrograficzne w rozmiarach przepisanych rozporządzeniem o służbie hydrograficznej,

5) współudział w sprawach wodnych z władzami wojewódzkimi na żądanie tych władz.

C) w dziale administracji wewnętrznej:

1) Mianowanie służby rzecznej niższej—jak nadzorców rzek, wytycznych-gajowych, służby na parostatkach i pogłębiarkach w granicach etatów i przeznaczzonego na ten cel kredytu,

2) przyjmowanie kontraktowych urzędników z płacą od XII do VIII kategorii włącznie w ramach zezwolenia M. R. P.,

3) przeznaczanie podległych dyrekcji funkcyjnarjuszy do VIII stopnia włącznie na miejsca służbowe,

4) udzielanie urlopów do dni 8, oraz urlopów wypoczynkowych wszystkim urzędnikom i funkcyjnarjuszom,

5) udzielanie remuneracji i zapomóg w granicach upoważnień,

6) zwracanie się do Prokuratorji Generalnej o poradę i zastępstwo prawne w sprawach poruczonych administracji dyrekcji względnie podległych jej zarządów.

§ 5. Dyrekcja składa się:

1) z wydziału ogólnego dla załatwiania spraw osobowych, administracyjnych, budżetowych, rachunkowych, gospodarczych, opracowywania kontraktów i rozporządzeń i prowadzenia kancelarii dyrekcji,

2) wydziału budowy dla prowadzenia zarządu technicznego, opracowywania projektów generalnych, zatwierdzania projektów szczegółowych w granicach kompetencji, wykonywania kontroli prowadzonych budowli i kolaudacji ukończonych robót,

3) wydziału nurtowego dla wykonywania inspekcji żeglugi, opieki nad nurtem i prowadzenia robót doraźnych celem uzyskania potrzebnych dla żeglugi głębokości,

4) wydziału mechanicznego dla załatwiania spraw taboru (holowników, statków inspekcyjnych, motorówek, pogłębiarek) i warsztatów,

5) biura hydrograficznego dla wykonywania służby hydrograficznej oraz studjów i pomiarów dla opracowania ogólnych i szczegółowych projektów regulacji rzek.

§ 6. Jako ekspozytury dyrekcji dróg wodnych w Warszawie — funkcjonować będą aż do dalszego zarządzenia dla dorzecza górnej i dolnej Wisły:

A. inspektorat dróg wodnych w Krakowie dla zarządów dróg wodnych w Krakowie, Tarnowie i Sandomierzu celem wykonywania kontroli prowadzonych budowli, przeprowadzania kolaudacji ukończonych robót, rejestrowania statków żeglujących na górnej Wiśle i Przemszy, jakoteż dla dalszego prowadzenia studjów nad projektami kanałów żeglugi z Górnego Śląska do Gdańska, oraz z Krakowskiego Zagłębia węglowego do dorzecza Dniestru;

B. inspektorat dróg wodnych w Toruniu dla zarządów dróg wodnych w Toruniu, Chełmnie i Tcze-

wie celem wykonania budowli, przeprowadzania kolidacji ukończonych robót, rejestracji statków żeglujących na dolnej Wiśle, oraz prowadzenia administracji terenów nadrzecznych uzyskanych wskutek regulacji i utrzymania bezpośrednich stosunków z Radą Portu w Gdańsku.

§ 7. Dyrekcji dróg wodnych w Warszawie podlegają następujące zarządy dróg wodnych:

- a) zarząd dróg wodnych w Krakowie, który obejmuje odcinek Wisły od ujścia Przemszy do ujścia Dunajca, Przemszę od połączenia się obu Przemsz, oraz budowę i konserwację kanału żeglugi z krakowskiego zagłębia węglowego do Krakowa,
- b) zarząd dróg wodnych w Tarnowie, który obejmuje odcinek Wisły od ujścia Dunajca do ujścia Brnia (Otałęż — km. 210) Nidę od połączenia się obu Nid oraz Dunajec od ujścia Łososiny,
- c) zarząd dróg wodnych w Sandomierzu obejmujący odcinek Wisły od ujścia Brnia do ujścia Kamiennej oraz San od ujścia Wisłoku,
- d) zarząd dróg wodnych w Puławach obejmujący odcinek Wisły od ujścia Kamiennej do ujścia Radomki oraz Wieprz od ujścia Bystrzycy,
- e) zarząd dróg wodnych w Warszawie obejmujący Wisłę od ujścia Radomki do ujścia Bugu oraz Pilicę od ujścia Wolborki,
- f) zarząd dróg wodnych w Płocku obejmujący Wisłę od ujścia Bugu do Korabnik (km. 684) poniżej Wiocławka,
- g) zarząd dróg wodnych w Toruniu obejmujący odcinek Wisły od Korabnik (km. 684) do Karolewa (km. 784 dawniej 66),
- h) zarząd dróg wodnych w Chełmnie obejmujący Wisłę od Karolewa (km. 784) do km. 849 (dawniej 131),
- i) zarząd dróg wodnych w Tczewie obejmujący odcinek Wisły od km. 849 do granic Państwa,
- k) zarząd dróg wodnych w Wyszku obejmujący Bug od jazu pod Brześciem nad Bugiem do ujścia do Wisły,
- l) zarząd dróg wodnych w Dorohusku obejmujący Bug od ujścia Raty do ujścia Muchawca.

§ 8. Dyrekcji dróg wodnych w Wilnie podlegać będą:

- a) zarząd dróg wodnych w Pułtuskach dla Narwi i jej dopływów jak poz. c) § 3),
- b) zarząd dróg wodnych w Augustowie dla kanału Augustowskiego oraz spławnych i żeglownych odcinków Biebrzy i Czarnej Hańczy,
- c) zarząd dróg wodnych w Grodnie dla Niemna od granicy polsko-rosyjskiej do granicy polsko-litewskiej oraz jego spławnych i żeglownych dopływów, wyjąwszy rzekę Szczarę i Wilję z dopływami,
- d) zarząd dróg wodnych w Wilejce dla Wilji w granicach Państwa i jej spławnych dopływów oraz granicznej przestrzeni Dźwiny z dopływami,
- e) zarząd dróg wodnych w Słonimie dla kanału Ogińskiego oraz żeglownych i spławnych odcinków Szczary i Jasioldy,

- f) zarząd dróg wodnych w Pińsku dla skanalizowanej i żeglownej części Piny oraz Prypeci od ujścia Turyji do granic Państwa,
- g) zarząd dróg wodnych w Brześciu nad Bugiem dla kanału Królewskiego wraz z kanałami zasilczymi (Białozierskim, Orzechowskim i Turskim) oraz żeglownego i spławnego odcinka Muchawca do jazu na Bugu pod Brześciem n/Bugiem,
- h) zarząd dróg wodnych w Rożyszczach dla spławnych i żeglownych odcinków rzek Styru z Ikwą, Stochodu, Horynia i Słuczy wołyńskiej.

§ 9. Do obowiązków zarządów dróg wodnych należą:

- a) wykonywanie szczegółowych pomiarów,
- b) opracowywanie szczegółowego projektu budowy w ramach zatwierdzonego programu robót,
- c) opracowywanie szczegółowych projektów i kosztorysu na wszelkie roboty zachowawcze,
- d) wykonywanie budowli regulacyjnych według zatwierdzonych projektów szczegółowych, zarządzanie we własnym zakresie działaniem robót zachowawczych w granicach zezwolonego na ten cel kredytu oraz zakup w drodze przetargu lub z wolnej ręki materiałów budowlanych do wysokości i w trybie odnośnymi rozporządzeniami ustanowionych,
- e) zakładanie nowych plantacji wiklinowych i ogólna administracja państwowymi plantacjami wiklinowymi,
- f) opieka nad nurtem rzeki, czyszczenie łożyska z pni, kępczy i kamieni oraz wytyczanie i oświetlanie nurtu,
- g) inspekcja żeglugi i spławu, cechowanie galarów i rejestracja statków, o ile czynność ta nie jest zastrzeżona dyrekcji,
- h) współdziałanie z władzami administracyjnymi przy wykonywaniu policji rzecznej,
- i) administracja przydzielonego do robót taboru budowlanego i inspekcyjnego,
- j) ściąganie opłat żeglugowych,
- k) wskazywanie interesowanym miejsc poboru żwiru i piasku, stawianie kąpielowych urządzeń i t. d.

W ogólności zarządy dróg wodnych powołane są do bezpośredniego kierowania robotami na drogach wodnych i spełniania wszelkich czynności urzędowych stojących w związku z utrzymaniem i budową takich dróg oraz zawiadywania ruchomym i nieruchomym majątkiem administracji wodnej.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1924 roku.

Z tym dniem tracą moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Robót Publicznych o organizacji Zarządu Rzek Żeglownych z dnia 8 czerwca 1920 roku (Dz. U. R. P. № 50 poz. 308), z 21 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 60 poz. 381) oraz z 15 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 82 poz. 734).

Minister Robót Publicznych: Łopuszański